

GERÇEK YAŞAM*

Gençliği Yoldan Çıkarmaya Yönelik Bir Çağrı

ALAIN BADIOU, 1937 doğumlu felsefeci, romancı ve oyun yazarı. Paris'teki Uluslararası Felsefe Okulu'nda ve École Normale Supérieure'de dersler vermektedir. Akademik kariyerinin yanı sıra siyasal alandaki militan kişiliğiyle de tanınır. Uzun bir süre Fransız Genç Komünistler Birliği'nin önde gelen üyelerinden biri olan Badiou, komünizmi günümüz koşullarında savunmakta ve gerek göçmen işçilerle ilgili gerekse uluslararası plandaki mücadelelerde aktivist bir düşünür olarak yer almaktadır.

Birçok roman, oyun ve deneme kaleme almış olan Alain Badiou'nün Türkçeye çevrilmiş pek çok eseri bulunmaktadır. *Yüzyıl* (çev. Işık Ergüden, 2011) da yayınevimiz tarafından yayınlanmıştır.

*SEL YAYINCILIK / RED KİTAPLIĞI

***SEL YAYINCILIK**

Piyerloti Cad. 11/3 Çemberlitaş - İstanbul
Tel. (0212) 516 96 85

http://www.selyayincilik.com
E-mail: halklailiskiler@selyayincilik.com

SATIŞ - DAĞITIM:
Çatalçeşme Sokak, No: 19, Giriş Kat
Cağaloğlu - İstanbul
E-mail: siparis@selyayincilik.com
Tel. (0212) 522 96 72 Faks: (0212) 516 97 26

***SEL YAYINCILIK:** 878
RED KİTAPLIĞI: 05
ISBN 978-975-570-884-3

GERÇEK YAŞAM
Gençliği Yoldan Çıkarmaya Yönelik Bir Çağrı
Alain Badiou

Türkçesi: Işık Ergüden

Özgün Adı:
La vraie vie: Appel à la corruption de la jeunesse

© Librairie Arthème Fayard, 2016
© Sel Yayıncılık, 2016

Genel Yayın Yönetmeni: İrfan Sançı
Dizi editörü: Işık Ergüden
Editör: Bilge Sançı
Kapak tasarım ve teknik hazırlık: Gülay Tunç

Birinci Baskı: Eylül, 2017

Baskı ve Cilt: Yayıncılık Matbaası
Fatih Sanayi Sitesi, 12/197-203
Topkapı-İstanbul, 567 80 03

Sertifika No: 11931

Alain Badiou

Gerçek Yaşam

Gençliği Yoldan Çıkarmaya Yönelik Bir Çağrı

Türkçesi: Işık Ergüden

İÇİNDEKİLER

Sunuş	9
Günümüzde Genç Olmak: Anlam ve Anlamsızlık.....	11
Oğlan Çocuklarının Çağdaş Yazgısına Dair.....	49
Kızların Çağdaş Yazgısı Hakkında	67

Günümüzde Genç Olmak: Anlam ve Anlamsızlık

Gerçekleri ortaya koyarak işe başlayalım: Ben yetmiş dokuz yaşındayım. Hal böyleyken gençlikten söz etmeye beni hangi şeytan dürttü? Üstelik de gençlere gençlikten söz etmek gibi bir şeyi neden dert edindim? Gençlik deneyimlerinden söz etmesi gerekenler aslında gençler değil midir? Hayatın tehlikelerini bilen, gençlere böyle bir dünya bırakırken kendilerini korumalarını ve sakın kalmalarını öğütleyen yaşlı biri olarak bilgelik dersleri vermeye mi geldim?

Umarım durumun bunun tersi olduğunu göreceksinizdir. Gençlere hayatın sunabilecekleri konusunda, dünyayı kesinlikle değiştirme zorunluluğunun gerekçeleri konusunda hitap etmeye geldiğim ve bu gerekçelerin de, bizzat bu nedenle risk almayı gerektirdiğini söylemek istediğim umarım görülür.

Fakat oldukça uzak bir geçmiştense, felsefeyle ilgili pek bilinen bir olgudan yola çıkarak söze başlayacağım: Bütün filozofların babası olan Sokrates “gençleri yoldan çıkarma” temel suçlamasıyla ölüme mahkûm

edildi. Felsefenin bilinen ilk alımlanışı çok ciddi bir suçlama biçimindedir: Felsefe gençleri doğru yoldan saptırır. Dolayısıyla, bu bakış açısını benimsersen, basitçe şunu söyleyebilirim: Benim amacım gençleri yoldan çıkarmaktır.

Fakat, gençleri yoldan çıkarma temel suçlamasıyla Sokrates'i mahkûm etmiş yargıçların zihniyetini de dahil ederek soruyorum, “yoldan çıkarma” ne demektir? Bu, parayla ilişkili bir anlamda “yoldan çıkarma” olamaz. Bugün gazetelerin söz ettiği anlamda bir “skandal,” örneğin herhangi bir devlet kurumundaki konumlarını kullanarak zenginleşen insanlar da kastedilmiyordur. Yargıçların Sokrates'i suçladıkları şey elbette bu değildir. Tam tersine, Sokrates'in rakiplerine –ki bunlara sofist deniyordu– yönelik eleştirilerinden birinin tam da para almaları olduğunu hatırlayalım. O, deyim yerindeyse, gençliği verdiği devrimci derslerle karşılıksız olarak doğru yoldan saptırırken, sofistler verdikleri dersler karşılığında –ki bunlar oportünizm dersleriydi– yüklü paralar alıyorlardı. Demek ki “gençliği yoldan çıkarmak” Sokrates'in anladığı anlamda elbette bir para meselesi değildi.

Ahlaki bir yozlaşma, yoldan çıkarma da sözkonusu değildi; gazetelerde sözü edilen türden cinsellikle az çok ilgili olaylar hiç değildi. Tersine, Sokrates'te, Sokrates'in bakış açısını aktaran –yoksa uyduruyor muydu?– Platon'da özellikle yüce bir aşk anlayışı görülebilir; aşkı cinsellikten ayırmasa da, bir tür öznel yükseliş adına ondan adım adım koparan bir anlayıştır bu. Kuşkusuz ki bu yükseliş ancak güzel be-

denlerle temas içinde mümkün olabilir, hatta böyle olmalıdır. Fakat bu temas sadece cinsel tahrike indirgenemez, çünkü Sokrates'in Güzel ideası diye adlandırdığı şeye erişmenin maddi dayanak noktası bu temastır. Dolayısıyla aşk, sonuçta, sadece cinsellikten değil, düşünceye tabi cinsellikli aşk diye adlandırılacak şeyden doğan yeni bir düşüncenin yaratılmasıdır. Düşünceye tabi bu aşk, entelektüel ve tinsel benlik inşasının bir bileşenidir.

Sonuç olarak, bir filozofun gençliği yoldan çıkarılması ne bir para ne de haz meselesidir. Peki, iktidar yoluyla mı doğru yoldan saptırır? Cinsellik, para ve iktidar bir tür üçlemedir; yozlaşmanın, doğru yoldan sapmanın üçlemesi. Sokrates'in gençliği doğru yoldan saptırdığını söylemek, iktidar elde etmek için sözün ayartıcılığını kullandığını söylemek olur. Filozof güç ve otorite elde etme amacıyla gençleri kullanmış demektir. Gençler onun ihtirasına hizmet etmiş olurlar. Bu bakış açısıyla, gençlerin bu varsayımsal doğru yoldan saptırılması, Nietzsche'yle birlikte güç istenci diye adlandırılabilen olan şeye gençlerin naifliği dahil etmek anlamına gelecektir.

Fakat bir kez daha söylüyorum: Tam tersi! Özellikle Sokrates, Platon'un bakış açısıyla, iktidarın yozlaştırıcı karakterini açık ve net bir şekilde teşhir eder. Yozlaştıran, doğru yoldan saptıran iktidardır, felsefe değil. Platon'da zorbalığın, iktidar arzusunun şiddetli bir eleştirisi sözkonusudur ki buna eklenecek hiçbir şey yoktur, bir anlamda bu konudaki son sözü söylemiştir. Hatta tersi yönde bir kanaat vardır: Filozofun siyasete katkısı hiç de güç istenci değil, çikarsızlıktır.